

Bruksela, dnia 6.2.2023 r.
COM(2023) 54 final

2023/0022 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję Rady (UE) 2019/1754 w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W Porozumieniu lizbońskim o ochronie nazw pochodzenia i ich międzynarodowej rejestracji z 1958 r. utworzono związek szczególny („związek szczególny”) w ramach Związku Ochrony Własności Przemysłowej, który został ustanowiony przez Konwencję o ochronie własności przemysłowej, podpisaną w Paryżu w dniu 20 marca 1883 r. („konwencja paryska”). Umawiające się strony tego porozumienia są zobowiązane do ochrony na swoich terytoriach nazw pochodzenia produktów innych umawiających się stron, uznanych i chronionych jako takie nazwy w kraju pochodzenia i zarejestrowanych w Biurze Międzynarodowym WIPO, chyba że w ciągu jednego roku od złożenia wniosku o rejestrację złożą oświadczenie, że nie mogą zapewnić ochrony.

Porozumienie lizbońskie zostało poddane przeglądowi w latach 2009–2015. Celem było (i) udoskonalenie obecnych ram, (ii) wprowadzenie postanowień precyzujących, że system lizboński ma również zastosowanie do oznaczeń geograficznych (OG) oraz (iii) uwzględnienie możliwości przystąpienia organizacji międzyrządowych, takich jak UE. Konferencja dyplomatyczna WIPO odbyła się w Genewie w dniach 11–21 maja 2015 r. W dniu 20 maja 2015 r. na konferencji przyjęto Akt genewski Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych (zwany dalej „aktem genewskim”).

W dniu 27 lipca 2018 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do aktu genewskiego (dokument COM(2018) 350 final) na podstawie art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE. Biorąc pod uwagę wyłączną kompetencję Unii w zakresie negocjowania tego aktu, wniosek ten przewidywał, że wyłącznie Unia przystąpi do przedmiotowego aktu.

W dniu 15 marca 2019 r. Rada przekazała Parlamentowi Europejskiemu projekt decyzji Rady w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do aktu genewskiego, upoważniając wszystkie państwa członkowskie, które chciały to uczynić, do przystąpienia do tego aktu wraz z Unią Europejską. W dniu 16 kwietnia 2019 r. Parlament zatwierdził projekt decyzji.

Ponieważ Komisja nie poparła tego projektu, w dniu 7 października 2019 r. Rada jednomyślnie przyjęła decyzję (UE) 2019/1754 zgodnie z art. 293 ust. 1 TFUE.

Art. 3 decyzji (UE) 2019/1754 stanowi, że:

„Niniejszym upoważnia się państwa członkowskie, które sobie tego życzą, do – zależnie od przypadku – ratyfikowania aktu genewskiego lub przystąpienia do niego, wraz z Unią [Europejską] i w interesie Unii [Europejskiej] oraz przy pełnym poszanowaniu jej wyłącznej kompetencji”.

Art. 4 ust. 1 tej samej decyzji stanowi:

„Na forum związku szczególnego Unia [Europejska] i państwa członkowskie, które ratyfikowały akt genewski lub przystąpiły do niego zgodnie z art. 3 niniejszej decyzji, są reprezentowane przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 1 TUE. Unia [Europejska] jest odpowiedzialna za zapewnienie wykonywania praw i obowiązków przez Unię [Europejską]

i państwa członkowskie, które ratyfikują akt genewski lub do niego przystąpią zgodnie z art. 3 niniejszej decyzji”.

W oświadczeniu wpisanym do protokołu Rady dotyczącego przyjęcia tej decyzji Komisja z jednej strony sprzeciwiła się możliwości upoważnienia wszystkich państw członkowskich UE, które sobie tego życzą, do ratyfikowania aktu genewskiego lub przystąpienia do niego wraz z Unią, a z drugiej strony stwierdziła, że byłaby gotowa zgodzić się na to, by siedem państw członkowskich, które były stronami porozumienia lizbońskiego od dłuższego czasu i w których zarejestrowano szerokie prawa własności intelektualnej na podstawie tego porozumienia, mogło zostać upoważnione do przystąpienia do aktu genewskiego w interesie Unii.

Unia Europejska złożyła dokument przystąpienia do aktu genewskiego w dniu 26 listopada 2019 r., zwiększając liczbę członków do pięciu wymaganych do wejścia w życie. Akt genewski wszedł w życie trzy miesiące później – w dniu 26 lutego 2020 r.

W dniu 17 stycznia 2020 r. Komisja wniosła na podstawie art. 263 TFUE skargę o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji (UE) 2019/1754. Komisja zaskarżyła decyzję Rady przed Trybunałem Sprawiedliwości, uzasadniając to głównie tym, że Rada naruszyła zasadę przyznania kompetencji oraz prawo inicjatywy Komisji. Chociaż Komisja zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości o stwierdzenie nieważności decyzji (UE) 2019/1754 w zakresie, w jakim upoważnia ona wszystkie państwa członkowskie do przystąpienia do aktu genewskiego, zwróciła się również do Trybunału o utrzymanie w mocy skutków tej decyzji dla siedmiu państw członkowskich, które są już członkami porozumienia lizbońskiego. W przeciwnym razie te państwa członkowskie utraciłyby prawa pierwszeństwa związane z nazwami pochodzenia już zarejestrowanymi w ich nazwach na mocy porozumienia lizbońskiego.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości został wydany w dniu 22 listopada 2022 r. Trybunał zasadniczo przychylił się do argumentów przedstawionych przez Komisję i do opinii rzecznika generalnego z dnia 19 maja 2022 r. Trybunał uznał w szczególności w ustaleniach merytorycznych, że zachowanie starszeństwa i ciągłości ochrony nazw pochodzenia zarejestrowanych na mocy porozumienia lizbońskiego w siedmiu państwach członkowskich, które są już stronami tego porozumienia, jest konieczne, w szczególności zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między Unią Europejską a państwami członkowskimi ustanowioną w art. 4 ust. 3 TUE, w celu ochrony praw nabytych wynikających z tych krajowych rejestracji.

Trybunał stwierdził nieważność art. 3 i – w zakresie, w jakim zawiera on odniesienia do państw członkowskich – art. 4 decyzji (UE) 2019/1754 z dnia 7 października 2019 r. w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do aktu genewskiego.

Trybunał orzekł, że skutki unieważnionych części decyzji (UE) 2019/1754 należy utrzymać w mocy jedynie w zakresie, w jakim dotyczą one państw członkowskich, które w dniu ogłoszenia wyroku skorzystały już z przewidzianego w art. 3 tej decyzji upoważnienia do ratyfikowania aktu genewskiego lub przystąpienia do niego wraz z Unią Europejską, do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie, który nie powinien przekraczać sześciu miesięcy od tej daty, nowej decyzji Rady.

W związku z tym konieczne jest przyjęcie w ciągu sześciu miesięcy zmian w decyzji (UE) 2019/1754, tak aby państwa członkowskie będące członkami porozumienia lizbońskiego

mogły również być członkami aktu geneńskiego, aby zapewnić im możliwość zachowania praw pierwszeństwa związanych z nazwami pochodzenia już zarejestrowanymi w ich nazwach na mocy porozumienia lizbońskiego.

Niniejszy wniosek zawiera proponowane zmiany.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Jeżeli chodzi o produkty rolne, UE ustanowiła jednolite i wyczerpujące systemy ochrony oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina (1970 r.), napojów spirytusowych (1989 r.), win aromatyzowanych (1991 r.) oraz innych produktów rolnych i środków spożywczych (1992 r.). Dzięki tym systemom chronione nazwy objętych nimi produktów podlegają szerokiej ochronie w całej UE w oparciu o pojedynczy proces składania wniosku. Najważniejsze przepisy są obecnie określone w odniesieniu do wina w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r., w odniesieniu do napojów spirytusowych w rozporządzeniu (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r., a w odniesieniu do produktów rolnych i środków spożywczych oraz win aromatyzowanych w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest zgodny z ogólną polityką UE mającą propagować i wzmacniać ochronę oznaczeń geograficznych poprzez umowy dwustronne, regionalne i wielostronne.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Mając na uwadze przedmiot Traktatu, podstawę decyzji Rady powinien stanowić art. 207 oraz art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zgodnie z art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej zasady pomocniczości nie stosuje się w dziedzinach, które należą do wyłącznej kompetencji UE.

- **Proporcjonalność**

Proponowane zmiany są niezbędne do zachowania starszeństwa i ciągłości ochrony nazw pochodzenia zarejestrowanych na podstawie porozumienia lizbońskiego w siedmiu państwach członkowskich, które są już stronami tego porozumienia, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między Unią Europejską a państwami członkowskimi ustanowioną w art. 4 ust. 3 TUE, w celu ochrony praw nabytych wynikających z tych krajowych rejestracji.

- **Wybór instrumentu**

Decyzja Rady w sprawie zmiany decyzji (UE) 2019/1754 jest odpowiednim instrumentem prawnym, uwzględniając art. 28 („Strony niniejszego aktu”) aktu geneńskiego. Mając na uwadze przedmiot Traktatu, podstawę zmiany decyzji Rady powinien stanowić art. 207 oraz art. 218 ust. 6 TFUE.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Plan działania dotyczący przystąpienia UE do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych opublikowano dnia 21 grudnia 2017 r. z terminem składania uwag zainteresowanych stron przewidzianym na dzień 18 stycznia 2018 r. Otrzymano 8 uwag.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

W wytycznych w sprawie lepszego stanowienia prawa wyjaśniono, że ocenę skutków należy przeprowadzić wyłącznie wtedy, gdy jest to użyteczne, a oceny tej należy dokonywać w poszczególnych przypadkach. Zasadniczo żadna ocena skutków nie jest konieczna, jeżeli Komisja ma ograniczony wybór lub nie ma wyboru. Tak jest w tym przypadku, ponieważ wyrok Trybunału z dnia 22 listopada 2022 r. wymaga szybkiego działania w celu przyjęcia decyzji Rady zmieniającej decyzję Rady (UE) 2019/1754, która zabezpiecza prawa zainteresowanych państw członkowskich.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Przystąpienie Unii do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego przyczyni się do realizacji art. 17 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że własność intelektualna podlega ochronie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Nie dotyczy.

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję Rady (UE) 2019/1754 w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie lizbońskie o ochronie nazw pochodzenia i ich międzynarodowej rejestracji z dnia 31 października 1958 r. („porozumienie lizbońskie”) jest traktatem zarządzanym przez Światową Organizację Własności Intelektualnej (WIPO). Porozumienie lizbońskie ustanawia związek szczególny („związek szczególny”) w ramach Związku Ochrony Własności Przemysłowej. Jest ono otwarte dla stron Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej. Umawiające się strony tego porozumienia są zobowiązane do ochrony na swoich terytoriach nazw pochodzenia produktów innych umawiających się stron, uznanych i chronionych jako takie nazwy w kraju pochodzenia i zarejestrowanych w Biurze Międzynarodowym WIPO, chyba że w ciągu jednego roku od złożenia wniosku o rejestrację złożą oświadczenie, że nie mogą zapewnić ochrony.
- (2) Siedem państw członkowskich jest stronami porozumienia lizbońskiego, a mianowicie Bułgaria, Czechy, Francja, Włochy, Węgry, Portugalia i Słowacja. Unia nie jest stroną porozumienia lizbońskiego, ponieważ mogą do niego przystępować tylko państwa.
- (3) W następstwie przeglądu porozumienia lizbońskiego w dniu 20 maja 2015 r. na konferencji dyplomatycznej WIPO przyjęto Akt genewski Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych („akt genewski”). Akt genewski rozszerza ochronę nazw pochodzenia na wszystkie oznaczenia geograficzne i umożliwia organizacjom międzyrządowym przystąpienie do niego jako umawiające się strony.
- (4) W wyroku z dnia 25 października 2017 r.¹ Trybunał orzekł, że negocjacje dotyczące aktu genewskiego wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji przyznanej Unii Europejskiej na mocy art. 3 ust. 1 TFUE w dziedzinie wspólnej polityki handlowej, o której mowa w art. 207 ust. 1 TFUE.

---

¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 października 2017 r., *Komisja przeciwko Radzie (zmienione porozumienie lizbońskie)*, C-389/15, EU:C:2017:798.

- (5) W dniu 27 lipca 2018 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do aktu genewskiego² na podstawie art. 207 i art. 218 ust. 6 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Biorąc pod uwagę wyłączną kompetencję Unii w zakresie negocjowania tego aktu, wniosek ten przewidywał, że tylko Unia przystąpi do przedmiotowego aktu.
- (6) W dniu 7 października 2019 r. Rada jednomyślnie przyjęła decyzję (UE) 2019/1754 w³ sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do aktu genewskiego zgodnie z art. 293 ust. 1 TFUE. Art. 3 tej decyzji stanowi, że państwa członkowskie, które sobie tego życzą, są upoważnione do ratyfikowania aktu genewskiego lub przystąpienia do niego wraz z Unią. Art. 4 tej decyzji stanowi, że na forum związku szczególnego Unia i państwa członkowskie, które ratyfikowały akt genewski lub przystąpiły do niego, są reprezentowane przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), Art. 4 stanowi ponadto, że Unia jest odpowiedzialna za zapewnienie wykonywania praw i obowiązków przez Unię i państwa członkowskie, które ratyfikują akt genewski lub do niego przystępują.
- (7) W oświadczeniu włączonym do protokołu Rady dotyczącego przyjęcia decyzji (UE) 2019/1754 Komisja sprzeciwiła się możliwości upoważnienia wszystkich państw członkowskich do ratyfikowania aktu genewskiego lub przystąpienia do niego wraz z Unią. Komisja stwierdziła jednak również, że byłaby gotowa zgodzić się na to, by siedem państw członkowskich, które są stronami porozumienia lizbońskiego i które posiadają szerokie prawa własności intelektualnej zarejestrowane na mocy tego porozumienia, mogło zostać upoważnione do przystąpienia do aktu genewskiego w interesie Unii.
- (8) Akt genewski wszedł w życie w dniu 26 lutego 2020 r., trzy miesiące po złożeniu przez Unię dokumentu przystąpienia, co zwiększyło liczbę członków do wymaganej liczby pięciu.
- (9) W dniu 17 stycznia 2020 r. Komisja wniosła na podstawie art. 263 TFUE skargę o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji (UE) 2019/1754. Komisja zaskarżyła tę decyzję przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej głównie ze względu na to, że Rada naruszyła zasadę przyznania kompetencji i prawo inicjatywy Komisji, a także, tytułem żądania ewentualnego, ze względu na naruszenie art. 2 ust. 1 i art. 207 TFUE oraz obowiązku uzasadnienia.
- (10) Chociaż Komisja zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości o stwierdzenie nieważności decyzji (UE) 2019/1754 w zakresie, w jakim upoważnia ona wszystkie państwa członkowskie do przystąpienia do aktu genewskiego, zwróciła się również do Trybunału o utrzymanie w mocy skutków tej decyzji dla siedmiu państw członkowskich, które są już członkami porozumienia lizbońskiego. Utrata praw pierwszeństwa związanych z nazwami pochodzenia już zarejestrowanymi przez te państwa członkowskie na mocy porozumienia lizbońskiego byłaby sprzeczna z interesem Unii.
- (11) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości został wydany w dniu 22 listopada 2022 r.⁴ Trybunał stwierdził nieważność art. 3 oraz – w zakresie, w jakim zawiera on odniesienia do państw członkowskich – art. 4 decyzji (UE) 2019/1754.

---

² COM(2018) 350 final.

³ Decyzja Rady 2019/1754 z dnia 7 października 2019 r. w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do aktu genewskiego (Dz.U. L 271 z 24.10. 2019, s. 12).

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 listopada 2022 r., *Komisja przeciwko Radzie*, C-24/20,

- (12) W wyroku Trybunału uznano jednak również konieczność zachowania starszeństwa i ciągłości ochrony nazw pochodzenia zarejestrowanych na mocy porozumienia lizbońskiego w siedmiu państwach członkowskich, które są już stronami tego porozumienia. Trybunał orzekł zatem, że skutki unieważnionych części decyzji 2019/1754 należy utrzymać w mocy w odniesieniu do państw członkowskich, które już skorzystały z upoważnienia do ratyfikowania aktu geneńskiego lub przystąpienia do niego do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie nieprzekraczającym sześciu miesięcy, nowej decyzji Rady.
- (13) Z uwagi na wyłączną kompetencję Unii i możliwość przystąpienia Unii do aktu geneńskiego jedynie w ściśle uzasadnionych i wyjątkowych okolicznościach państwa członkowskie mogą zostać upoważnione, dopóki takie uczestnictwo jest należycie uzasadnione, w interesie Unii, do przystąpienia wraz z Unią, a przystąpienie to musi pozostać funkcjonalnie ograniczone.
- (14) W art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/1753⁵ przewidziano przepisy przejściowe dotyczące nazw pochodzenia pochodzących z państw członkowskich już zarejestrowanych na mocy porozumienia lizbońskiego. Na podstawie tych przepisów siedem państw członkowskich będących stronami porozumienia lizbońskiego powiadomiło Komisję do dnia 14 listopada 2022 r. o swoim wyborze złożenia wniosku o rejestrację międzynarodową nazw pochodzenia już zarejestrowanych w ramach porozumienia lizbońskiego na mocy aktu geneńskiego.
- (15) Należy zatem zmienić decyzję (UE) 2019/1754 w celu upoważnienia, przy pełnym poszanowaniu wyłącznej kompetencji Unii, siedmiu państw członkowskich będących członkami porozumienia lizbońskiego przed przystąpieniem do aktu geneńskiego również do ratyfikowania aktu geneńskiego lub przystąpienia do niego, w ścisłym zakresie niezbędnym do zachowania, w interesie Unii, praw pierwszeństwa związanych z nazwami pochodzenia już zarejestrowanymi przez te państwa członkowskie na mocy porozumienia lizbońskiego.
- (16) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić decyzję (UE) 2019/1754,
PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany w decyzji Rady (UE) 2019/1754

W decyzji (UE) 2019/1754 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie, które były stronami porozumienia lizbońskiego w dniu 26 lutego 2020 r.⁶ zostają niniejszym upoważnione, przy pełnym poszanowaniu wyłącznej kompetencji Unii, do ratyfikowania aktu geneńskiego lub przystąpienia do

---

ECLI:EU:C:2022:911.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1753 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie działań Unii po jej przystąpieniu do Aktu geneńskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych (Dz.U. L 271 z 24.10. 2019, s. 1).

⁶ Bułgaria, Czechy, Francja, Włochy, Węgry, Portugalia i Słowacja.

niego, wraz z Unią, w ścisłym zakresie, w jakim przystąpienie to jest niezbędne do zachowania, w interesie Unii, praw pierwszeństwa związanych z nazwami pochodzenia już zarejestrowanymi przez te państwa członkowskie na mocy porozumienia lizbońskiego oraz do wypełnienia obowiązków przewidzianych w art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/1753.”;

2) art. 4 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Na forum związku szczególnego Unia i państwa członkowskie, które ratyfikowały akt genewski lub przystąpiły do niego zgodnie z art. 3 niniejszej decyzji, są reprezentowane przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 1 TUE. Unia jest odpowiedzialna za zapewnienie wykonywania praw i obowiązków przez Unię zgodnie z art. 3 niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie siódmego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*